

Nr 270.

Av herr förste vice talmannen **Carlström m. fl.**, om höjning av arvslottsbekattningen och avskaffande i samband därmed av kvarlåtenskapsskatten.

Alltsedan förslaget om kvarlåtenskapsskatt framlades, har både i och utanför riksdagen kritik riktats mot densamma. Till vissa delar torde denna kritik vara obestriddligen riktig. Det torde sålunda vara ovedersägligt, att genom denna skatt kan komma att för statens löpande utgifter tagas i anspråk hopsparat kapital, som under andra förhållanden skulle användas till produktiva ändamål, och att därför risk föreligger för en fortgående minskning av de produktiva tillgångar, som befrämja det ekonomiska framåtskridandet. Kvarlåtenskapsskatten torde vidare kunna sägas verka orättvist mellan olika grupper av arvtagare. De psykologiska verkningarna av en skatt med så höga skattesatser, som det här är fråga om, måste framstå som hämmande på sparviljan.

Vid 1948 års riksdag framfördes från folkpartiets sida i motionerna I: 117 och II: 198 ovanstående synpunkter, och vi anse alltfört att dessa äga fog för sig. I motionerna fastslogs den redan vid kvarlåtenskapsskattens införande av folkpartiet anförda synpunkten, att denna skatt såväl till sin konstruktion som till sina verkningar är en olämplig skatteform och att den därför inte bör behållas som en form av arvsbeskattning. Ur statsfinansiella och andra synpunkter kan man dock ifrågasätta om icke en viss komplettering av den hittillsvarande relativt låga arvslottsbekattningen borde äga rum. Därvid kan givetvis en schematisk höjning av nu gällande skatteskalor emellertid leda till vissa orättvisa resultat. Även om skatteskalorna skulle fastställas så att det från skatten inflytande beloppet skulle bli väsentligt lägre än det kvarlåtenskapsskatten inbringar — vilket vi anse vara nödvändigt — skulle belastningen på de mindre arvslotterna bli alltför tung. Skatteskalorna torde därför böra göras till föremål för omarbetning, så att hänsyn tas till de större arvslotternas bättre skattekraft. För att överväga denna och andra i samband med arvslottsbekattningen nödvändiga avvägningsproblem är det nödvändigt med en ingående utredning om de verkningar på samhällsekonomin i stort, som arvslottsbekattningen kan väntas medföra. Av dessa skäl vilja vi därför föreslå, att en utredning i frågan verkställs.

Med hänvisning till ovanstående få vi därför hemställa,
att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t begära
utredning om en moderat höjning av arvslottsbeskattning-
en samt framläggande för riksdagen av dels de förslag, var-
till utredningen kan föranleda, och dels i samband därmed
förslag om kvarlåtenskapsskattens avskaffande.

Stockholm den 23 januari 1949.

Oscar Carlström.

Bertil Ohlin.

O. E. Sandberg.

Gust. Mosesson.

O. Malmberg
i Skövde.

Bertil von Friesen.

Per A. Johnsson
i Kastanjegården.

Wald. Svensson.
